

ת"פ 13231/11/19 - מדינת ישראל נגד דניאל פיסחוב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 13231-11-19 מדינת ישראל נ' פיסחוב

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

דניאל פיסחוב

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.5.19, אגב ויכוח קודם במסעדה, חבל הנאשם במתלונן באמצעות צלחת שזרק לעברו ואשר פגעה בראשו. כתוצאה ממעשי הנאשם פונה המתלונן באמבולנס לבית חולים, שם נמצא כי נגרם לו חתך באורך 6 ס"מ מעל אוזן שמאל, אשר נתפר.

2. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון לפיו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והופנה לשירות המבחן. ביחס לעונש הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור לעונש מאסר בפועל למשך 9 חודשים, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם לחוות דעת ממונה, בעוד שההגנה תוכל לטעון באופן חופשי.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים. מטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים ובתמצית ייאמר כי הנאשם כבן 64, נשוי ואב לחמישה ילדים, אינו עובד ומתפרנס מקצבת פנסיה לאחר שנות שירות רבות בקבע בצה"ל. הנאשם סובל ממצב בריאותי רעוע, עבר מספר הליכים רפואיים מורכבים ונוטל תרופות באופן קבוע. הנאשם נעדר עבר פלילי אך לחובתו הרשעות רבות בתחום התעבורה. ביחס לביצוע העבירה תיאר הנאשם ויכוח קודם בינו לבין המתלונן, קיבל אחריות למעשיו והבין כי פעל בחוסר שליטה ובאימפולסיביות בשל תחושת פגיעה והשפלה שחש. שירות המבחן העריך שקיים סיכון נמוך עד בינוני להישנות עבירות בעתיד, אך ציין כי גורמי הסיכוי גוברים משמעותית על גורמי הסיכון וכי שילוב הנאשם בטיפול ייעודי עשוי להביא לתועלת רבה ולהפחתת רמת הסיכון. שירות המבחן אף פגש במתלונן אשר תיאר את האירוע מנקודת מבטו, טען כי הוא סובל מהאירוע עד היום וסרב לקחת חלק

בהליך של צדק מאחה. עם זאת, ציין המתלונן שאינו מעוניין בהחמרה בעונשו של הנאשם, אך הוא מצפה לפיצוי כספי. לאור כל זאת, המליץ שירות המבחן להעדיף את הפן השיקומי בעניינו של הנאשם, להעמידו בצו מבחן למשך שנה ולחייבו בצו של"צ בהיקף של 60 שעות וזאת, בין היתר, בשל מצבו הבריאותי.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם וטענה כי הערכים המוגנים שנפגעו מכך הם שלום גופו ובטחונו של המתלונן. ביחס לנסיבות ביצוע העבירה הפנתה המאשימה לכך שהנאשם זרק לעבר המתלונן צלחת שפגעה בראשו וגרמה לחתך שהצריך תפירה. ביחס למתחם העונש ההולם הפנתה המאשימה לפסיקה וטענה שגבולו התחתון צריך לעמוד על מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. נטען כי על אף שמדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אין הצדקה לסטייה ממתחם הענישה ולכן עתרה להשית על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות בצד ענישה נלוות.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם שאינו צעיר, עברו נקי והוא סובל משלל בעיות בריאותיות ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי ופנסיה. נטען כי הנאשם הביע חרטה כנה על מעשיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן ויש לאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי כפי שהומלץ. נטען כי מכלול הנסיבות מצדיקות חריגה ממתחם הענישה, ככל שנדרש, והטלת עונש בדמות צו של"צ כמומלץ על ידי שירות המבחן.

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וציין כי הם נבעו מאיבוד שליטה רגעי. כן תאר את מצבו הבריאותי המורכב ואת הטיפולים שהוא עובר.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה - הלימה, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין.

8. **הערכים המוגנים** שנפגעו ממעשי הנאשם ברורים והם שלמות גופו, כבודו וביטחונו של המתלונן. **ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה**, דומה שאין מדובר באירוע מתוכנן, אלא הוא התרחש באופן ספונטאני על רקע יכוח בין השניים. לחומרה אציין שהנאשם עשה שימוש בכלי שעלול לגרום לפציעה, כפי שהתרחש בסופו של דבר, ופציעתו של המתלונן הייתה לא קלה. עם זאת, לא מדובר היה במכה ישירה עם הצלחת, אלא בהשלכתה לעברו של

המתלונן.

9. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:
ת"פ 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (24.2.2014), בו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונידון למאסר על תנאי, קנס ושל"צ בשל כך שבמהלך ויכוח היכה את המתלונן באמצעות צלחת בראשו וגרם לו לחתך; ת"פ 65113-03-16 **מדינת ישראל נ' מלכה** (18.10.2017), בו נידון הנאשם לעונש מאסר בן שישה חודשים בעבודות שירות, בשילוב צו מבחן, וזאת בשל כך שחבט בראשו של המתלונן באמצעות קפיץ מתכת וגרם לו לחבלה. האירוע התרחש במקום העבודה והתקיפה התבצעה בצוותא וכללה אף מכת אגרוף לראשו של המתלונן; ת"פ 15515-07-15 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (12.9.2016), בו נידון הנאשם לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שהיכה את המתלונן בצוותא באמצעות פרופיל מתכת בראשו וגרם לו לחתכים שהצריכו תפרים; ע"פ 4519/12 **מדינת ישראל נ' יוסף אנוקשווילי** (1.11.2012), בו הועמד עונשו של הנאשם על 9 חודשי מאסר בפועל, חלף 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, בגין תקיפתו ופציעתו של המתלונן באמצעות מקל בכל חלקי גופו; רע"פ 5675/15 **ולדימיר רדאוש נ' מדינת ישראל** (24.8.2015), בו נדחתה בקשתו של נאשם לרשות ערעור על חומרת עונשו - 8 חודשי מאסר, חלף 5 חודשי עבודות שירות, לאחר שהכה את המתלונן בראשו באמצעות בקבוק וגרם לו לחתך מדמם; רע"פ 8699/15 **אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל** (17.12.2015), בו נדחתה בקשתו של נאשם לרשות ערעור על חומרת עונשו - 8 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהיכה אחר באמצעות חפץ חד בראשו ופצע אותו; רע"פ 1601/14 **פרץ נ' מדינת ישראל** (3.3.2014), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 10 חודשי מאסר בפועל, לאחר שתקף את המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית בראשו; רע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.2014), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם על חומרת עונשו - 12 חודשי מאסר בפועל, לאחר ששבר בקבוק על ראשו של אחר וגרם לו חתך באורך 10 ס"מ; ע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי** (22.3.2010), בו נדחה ערעור המדינה על קולת עונשו של הנאשם - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות - בגין תקיפתו ופציעתו של המתלונן באמצעות בקבוק זכוכית בראשו. בעניין זה ניתנה הבכורה לשיקולי שיקום; ת"פ 46209-02-15 **מדינת ישראל נ' שלמה צגאי** (26.6.2016), בו הורשע נאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבעת שהיה בגילופין תקף את מעסיקו באמצעות אלה, על רקע סכסוך כספי. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט סטה מהמתחם, משיקולי שיקום, ועל הנאשם הוטלו מאסר מותנה, צו של"צ, צו מבחן, קנס ופיצוי.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו נע בין מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. אקדים ואומר כי לדידי הוכחו סיכויי שיקום בעניינו של הנאשם, ואף כאלו המצדיקים חריגה ממתחם הענישה

אותו קבעתי, ככל שאלו היו נדרשים (ובהתאם לתחתית המתחם שנקבע, ממילא אין צורך בחריגה על מנת להיעתר לעמדת ההגנה). בעניין זה נקבע כי "את התשתית העובדתית להוכחת סיכויי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראייתיים שונים, ובראשם התסקיר של שירות המבחן... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40ד לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה... מבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי" (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018)).

12. יישום דברים אלו על הנאשם שלפני מביא למסקנה לפיה הוכחו בעניינו סיכויי שיקום ממשיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מביע חרטה על מעשיו, מקבל אחריות מלאה למעשיו ומביע מוטיבציה להשתלב בטיפול. הנאשם אף ביקש לקיים הליך של צדק מאחה, אך הדבר לא הסתייע בשל התנגדות המתלונן. קצין המבחן התרשם כי שילוב הנאשם בהליך טיפולי יפחית משמעותית את רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד והמליץ להעדיף את שיקולי השיקום בעניינו. לאור כך הומלץ על העמדתו במבחן בצירוף עונש מותנה, צו של"צ ופיצוי.

13. עמדה זו ראויה בעיני וזאת מבלי להקל ראש בחומרת העבירה. שירות המבחן הוא הגוף המקצועי האמון על שיקום נאשמים ועל הערכת הסיכויים לכך. קצין המבחן משמש כזרועו הארוכה של בית המשפט לעניין זה, ועל אף שאין הכרח לאמץ את המלצתו, ברי כי להמלצת שירות המבחן משקל ממשי בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של נאשם (ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל (3.9.2012)). על חומרת העבירה במקרה זה - במיוחד על רקע התוצאה - אין חולק. עם זאת, במקרה זה סברתי שאין זה נכון להטיל על הנאשם עונש מאסר ולו בעבודות שירות. הנאשם אינו צעיר. הוא סובל ממחלות רבות. הוא אינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים ועברו נקי. מדובר באירוע שהוא בבחינת מעידה חד פעמית, אשר התרחש על רקע ויכוח. הנאשם הביע חרטה כנה וקיבל אחריות מלאה למעשיו. הוא ביקש לכפר על מעשיו באמצעות הליך צדק מאחה, אך המתלונן סירב. נסיבות אלו, על רקע מהות העבירה והמלצת שירות המבחן, מביאות למסקנה לפיה עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, אינו הולם את נסיבות המקרה ונסיבות העושה והוא יאה בבחינת החמרה בלתי נדרשת. מנגד, באימוץ המלצת שירות בצירוף פיצוי כספי, יושג תמהיל עונשי ראוי שיש בו להלום את חומרת המעשה תוך הבאה בחשבון של נתוני הנאשם. אוסיף כי בקביעת תמהיל עונשי זה הבאתי בחשבון את עמדת המתלונן, כפי שהובאה בתסקיר המשלים. לא התעלמתי מההבדל המעשי-ערכי שבין עונש מאסר בעבודות שירות לבין צו של"צ (רע"פ 10002/17 מדינת ישראל נ' ניסים מור (18.7.2018)) ואולם, דומה בעיני, כאמור, כי עונש מאסר - ולו בעבודות שירות - הוא בבחינת החמרה שניתן להימנע ממנה בנתוני מקרה זה וכי צו של"צ, בשילוב צו מבחן ופיצוי כספי, מהווים ענישה כוללת ראויה. עם זאת אציין כי היקף השל"צ שאטיל יהיה גבוה יותר מזה שעליו המליץ שירות המבחן.

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 12 חודשים.

הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.

ג. אני מחייב את הנאשם לבצע 120 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 30 יום.

הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הצו לשביעות רצון שירות המבחן וכי הפרת הצו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

ד. פיצוי למתלונן (ע"ת מס' 4) בסך 15,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.2021 במזכירות בית המשפט ועל פי שוברים שיופקו לנאשם. המאשימה תמציא בתוך 30 יום למזכירות את פרטי המתלונן ותיידע אותו בתוכן גזר הדין. מובהר שאין בפיצוי זה למצות את מלוא זכותו של המתלונן לפיצוי והוא רשאי כמובן להגיש בנושא תביעה אזרחית.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, א' סיוון תשפ"א, 12 מאי 2021, במעמד הצדדים.